

YÜZÜME TÜNEMEZ YAĞMUR KUŞLARI

Küskün yaşamaya alışamadım
Kim kimi kovalar kim kimden kaçar
Yarın hasbelkader dost meclisinde
Yüz yüze gelince ne yapacağız
Kim elini uzatmaktan korkacak
Kimin yüreğinde deprem olacak
Hatıralar arasında inleyen
Görmezden gelecek güzel günleri

Kaç mendil kurudu hâlâ küskünüz
Üstümüzde döner hasret kuşları
Bir türlü konamaz dallarımıza
Her gün ömrümüzden bir yaprak uçar
Demek ki fırtına bir kaşık suda
Hafif bir rüzgârla yelken şişirir
Dalgaları dalgalara katarak
Gönül limanını yıkar geçermiş

Yıl aldık yürürüz üçüncü kırktan
Hatıralar uzaklardan el eder
Biz susarız içimizde çığ kopar
Dağların ardında türküler yanar
Tel tezene arasında kalırız
Her kafiye dilimizi yaralar
Gözümüze çöker karabulutlar
Yüzüme tünemez yağmur kuşları

Küskünlük taşınmaz öte tarafa
Uzaktan uzağa ortak dostlarla
Hal hatır sorarım onları bilmem
Ancak turnalarla selam salarım
Elimde başka bir adres bulunmaz
Yarın uzak değil yarın kapıda
Kimin sürgünlüğü tamamlanacak
Ayrılıp gidecek yerin yüzünden